

تعلیمات و اعتقادات کلیسا در مورد حضرت مریم

۱. مریم، مادر خداوندان عیسی مسیح:

این جشن در سال ۴۳۱ در مجمع اسقفان افسس به رسمیت شمرده شد. مریم، "پر از نعمت" با گفتن "من کنیز خداوند هستم" به نقشه خدا که توسط جبرائیل بر وی آشکار گردید جواب مثبت داده و بدین طریق "کلمه" در رحمش جسم گرفت. هر سال مسیحیان در روز اول ژانویه جشن "مریم مادر خداوندان عیسی مسیح" را جشن میگیرند.

۲. مریم، همیشه باکره:

این جشن در سال ۵۵۳ در دومین مجمع اسقفان قسطنطنیه به رسمیت شناخته شد. معمولاً این تعلیم با کشیدن سه ستاره بر روی لباس حضرت مریم به ما نشان داده میشود. این نماد، ستاره ها، به معنای باکره بودن حضرت مریم قبل از زایمان، در طی زایمان و بعد از زایمان میباشد. باکره بودن مریم، نمانگر آفرینش جدیدی که پولس در مورد آن در اول قرنیتان ۱۵، ۴۵-۴۸ سخن میگوید میباشد و تضمین میکند که عیسی یگانه لطف سه گانگی مقدس به بشریت است که از طریق مریم به ما عطا شده است.

۳. لقاح مطهر:

این جشن در ۸ دسامبر ۱۸۵۴ توسط پاپ پیوس نهم اعلام گردید: "ما اعلام می کنیم، رسماً بیان کرده، مشخصاً تعریف می کنیم؛ آموزه ای که می گوید، مریم باکره مبارک، در هنگام لقاح و بسته شدن نطفه، بوسیله فیض منحصر بفرد و بخشش قادر متعال و به لیاقت عیسی مسیح نجات دهنده نسل بشر، از لکه گناه اولیه محفوظ نگاه داشت شد، آموزه ای است که از طرف خدا مکشوف شده است و به همین دلیل باید راسخانه و دائماً مورد باور مومنین باشد." مسیحیان معتقدند که خدا از آنجا که میخواست پسر خود را از طریق حضرت مریم به جهان بفرستد، به این خاطر مریم را از زمانی که نطفه اش بسته شد از گناه اصلی آدم و حوا طاهر ساخت تا برای حمل عیسی در رحم خود مقدس باشد.

۴. عروج مریم به آسمان

این جشن در اول نوامبر ۱۹۵۰ توسط پاپ پیوس دوازدهم اعلام گردید: "از آنجایی که کلیسای جامع که در آن روح راستی رشد می کند، روحی که کلیسا را بدون خطا در تحصیل دانش حقیقت مکشوف، راهنمایی می نماید، در طی اعصار مرتباً ایمان خود را بیان نموده است و از آنجایی که اسقفان تمام دنیا، تقریباً یکدل و یک زبان، به حقیقت صعود جسمانی مریم باکره خجسته به آسمان را، به عنوان تعلیم جزئی ایمان کاتولیک و الهی رضایت دادند، حقیقتی که بر کتب مقدس بنا شده است، حقیقتی که عمیقاً در اذهان وفاداران در مسیح ریشه دوانده، و توسط پرستش و نیایشهای کلیسای تایید گشته است، حتی از زمانهای کهن، حقیقتی که با سایر حقایق مکشوف در هماهنگی است و در شکوه تمام، در غیرت، دانش و حکمت الهیات دانان، توضیح داده شده و اعلام گشته است. ما فکر می کنیم که زمانی که در نقشه خدا مقرر شده بود تا رسماً این مزیت مریم باکره را اعلام نماییم، فرا رسیده است.

بنابراین، با اقتدار خداوندان عیسی مسیح، رسولان مبارک، پطرس و پولس و با اقتدار خودمان، ما رسماً بیان کرده، اعلام نموده، تعیین می کنیم که این آموزه از طرف خدا کشف شده است، که مادر خدا که بدون لکه گناه اولیه نطفه اش بسته شد، مریمی که همیشه باکره باقی ماند، پس از پایان زندگی خود بر روی زمین، در بدن و روح خود، به جلال آسمان صعود نمود.

بنابراین اگر کسی، خدایی ناکرده، جرات کند تا این آموزه را رد نماید، و یا عمداً به آنچه که ما تعیین نمودیم شک کند، باید آگاه باشد که خود باعث گشته تا از ایمان کاتولیک و الهی دور انداخته شود."

کلیسای ارتدکس این عید را "به خواب رفتن" مادر عیسی مسیح عروجش به نزد پسرش جشن میگیرد و کلیسای کاتولیک آنرا به عنوان روز مرگ حضرت مریم و عروجش با جسم و روح به نزد پسرش پادشاه جاودان یاد آور میشود (افسیان ۲، ۶). کلیسا هر سال در ۱۵ آگوست این جشن را برگزار میکند.

(دو تعلیم اولیه توسط مجمع اسقفان تصمیم گرفته شده، دو تعلیم دیگر توسط پاپ ها اعلام شده است)

***** جشن های حضرت مریم *****

۱. بشارت فرشته به مریم

یادآور بشارت فرشته به مریم می باشد (لوقا ۱، ۲۶-۳۷) و کلیسا از گذشته تا امروز این جشن را نه ماه قبل از یادبود تولد عیسی در ۲۵ مارس جشن میگیرد.

۲. زیارت مریم از الیزابت

این جشن یادآور زیارت مریم از خویشاوند خود الیزابت و ماندن وی برای مدت سه ماه در کنار مادر یحیی تعمید دهنده و خدمت به وی میباشد (لوقا ۱، ۳۹-۵۶). کلیسا یابود این وقوع را در روز ۳۱ می جشن میگیرد.

۳. تولد حضرت مریم

این جشن در قرن هفتم توسط پاپ سرجوس به رسمیت شناخته شد و یادآور تولد مریم مادر عیسی کلام خدای زنده میباشد. تاریخ یادآوری این حقیقت را کلیسا در روز ۸ سپتامبر جشن میگیرد.